

GASTEREN TEUN ALFRED MICHEL HANS SEBAS EN JOS PRESENTEREN

POOLBODE NO. 6

VANUIT HET POOLCENTRUM VAN DEN HAVESTRAAT 6A NIJMEGEN / WWW.POOLBODE.NL

PUNTJE VAN JE STOEL

Wat moet het toch heerlijk zijn om Pooldeelnemer te zijn. Je zit al 60 wedstrijden op het puntje van de stoel, 90 lange minuten plus blessuretijd - niet vanwege de wedstrijden maar om de uitslagen. En het beste moet nog komen. Nog vier wedstrijden te gaan. De belangrijkste van allemaal: 36 punten en nog een handjevol topscorers als je echt heel goed bent. Dan kom je zomaar op dik 85 punten, **Leo**, of boven de 90, **Eus H.**, op 95 zelfs, **Theodo Boer**.

Wat dat betekent? Zelfs **Stinho**, die 56 wedstrijden lang de top-200 zelfs niet in zicht had, maakt gewoon nog kans op de overwinning. Oké, heel waarschijnlijk is het niet - vooral niet als je **Stinho** kent -, maar iedereen bij de eerste 100 kan echt nog makkelijk winnen.

Dat geldt dus ook voor jou **Lasse van Gelderen**, **Wodka** en **Irun S.** En nog meer voor **Jacqueline Sangers**, **Ap Reinders**, **KasperB** en andere **Eus**. En wat denken jullie ervan **Spartak Sebastopol**, **Olav** en **Judith Bosch**? Je hebt nu al 65 punten

of meer. Die magische grens van 100 zit er dus makkelijk in. En denken jullie nu echt dat Francis maar blijft scoren...

Ondertussen gebeurde er bar weinig in het topscorerklassement. Lukaku, Kane, Griezmann, Mbappé, deden ze eigenlijk wel mee in de kwartfinale? Wij hebben ze gemist. De enigen die in

hun vuistje lachten waren de echte Russen in het klassement - ze zijn nu definitief ontmaskerd, want wie anders zou Cheryshev kiezen als favoriete spits, een speler die vaak niet eens een basisplaats heeft. Dat wordt nu wel anders, nu het er echt om gaat, nu de jongens eindelijk van de mannen zijn gescheiden - knoop dat in je oren, Neymar - en de Franse haan driemaal kraait (2x Mbappé, 1x Griezmann). Dat tegendoelpunt van Lukaku is goed voor de statistieken (en voor 150 Pooldeelnemers).

Het is trouwens maar goed dat het toernooi zo'n beetje ten einde loopt. Sommige Poolbodes nemen het begrip 'blessuretijd' namelijk veel te serieus en lopen letterlijk op hun laatste benen. Eigen schuld denken wij dan... dat krijg je als je altijd van die flauwe woordgrapjes maakt.

DE POOLBODES

PRIJZEN!!

- 1^e PRIJS: € 500
- 2^e PRIJS: € 300
- 3^e PRIJS: € 250
- 4^e PRIJS: € 200
- 5^e PRIJS: € 150

TOPSCORERTROFEE

SLAGROOMTAART

GRIJZEMUISTROFEE

KRAT BIER

wat moet je doen? 129e worden!

STAND NA 60 WEDSTRIJDEN

1	FRANCIS	67	12	79	13	BORIS LEMEREIS	58	9	67
2	SCHOAP 1&3	66	8	74	14	JUDITH BOSCH	57	10	67
3	ANINHA	64	10	74	15	ANNEMAI	60	6	66
4	LOCOKICKKIE	63	5	73		REINOUW BOLAND	60	6	66
5	SIMON WIECHERT	64	7	71	17	HUSSEMETUNRUSSE	58	8	66
6	THEO HELDENS	63	8	71	18	MAGIC GNOE	62	3	65
7	MELANIE	60	9	69	19	OLAV	61	4	65
8	DAAN TEN HAAF	61	7	68	20	JENS V GELDEREN	59	6	65
	HIDSON	61	7	68	21	DAVITZE KONNING	58	7	65
10	RANDOLPH WILD	59	9	68		PEER	58	7	65
11	HENNING ORTHOFER	58	10	68	23	SPARTAK SEBAS.	57	8	65
	JERONIMO	58	10	68	24	ARI OP SAFARI	55	10	65
					25	JERDEN V KASTEREN	58	6	64

BUITENSPEL

AFLEVERING 6:
VOETBAL IS NUMMER 1

Omdat ik wel van muziek houd moet ik toch iets over voetbal en muziek schrijven, denk ik zo. En het treft dat ik dan ook welgeteld één voetbal liedje ken en goed vind. Geen idee of ik er meer ken trouwens. Het betreft New Order's 'World In Motion', geschreven voor het WK in Italië in 1990. Het Engelse elftal, minus Gary Lineker, kwam opdraven voor de champagne en de gesloten enveloppen met contanten, en John Barnes leverde de rap. Keith Allen, een komiek, en Tony Wilson, Factory's platenbaas, leverde de tekst 'we're singing for Eng-Er-Land'. De strakke house beat eronder leidde tot de ondertitel 'E For England', wat je natuurlijk ook kunt uitleggen als ecstasy voor Engeland. Zoek de officiële clip op [YouTube](#), of de live versie op [Reading 1998](#)

en voel de extase. Je zou bijna niet denken dat het voor voetbal gaat en da's het mooie ervan.

New Order's Bernard Sumner, die het nummer zingt, had liever een project gedaan met filmmaker Michael Powell (kijk eens naar 'Peeping Tom' uit 1960 als je toch iets leuks wil zien), iets met een helikopter vlucht over een eiland, een beetje klein, arty project. Sumner, zo leren we, is geen man van voetbal. Een onderzoek dat me al jaren bezig houdt: waarom houden ook de meest alternatieve Engelse muzikanten van voetbal? Mark E. Smith van *The Fall*, Steve Ignorant van *Crass*? Grow up and get life, mates!

Frans de Waard

KWARTFINALES

NABESCHOUWING

URUGUAY-FRANKRIJK

Zonder Cavani was het een formaliteit, de eerste kwartfinale. Een wedstrijd die nooit een wedstrijd kon worden. Niet omdat er ergens een herenakkoord was gesloten, niet omdat er een onbeduidend oefenpotje werd gespeeld en zelfs niet toen de Fransen duidelijk lieten merken dat het ook voor hen niet leuk was en ze na rust, heel sportief, maar met negen man terugkeerden op het veld. Het hielp allemaal niks. Wat heb je aan Suarez en aan Godin als je Cavani mist? En wat heb je aan Muslera?

RUSLAND-KROATIË

Het was na negentig minuten één tegen één en dat was natuurlijk geweldig voor de mensen die dat voorspeld hadden. Wat ons opviel: de vijf mensen boven in het klassement hadden de laatste wedstrijd goed! Of is hier sprake van een oorzakelijk verband? Staan ze juist bovenin omdat ze die laatste wedstrijd goed hebben? En omdat ze Cheryshev als topscorer hebben gekozen? Goed. Na die negentig minuten mochten we ons verlekken aan een heuse slijtageslag. Het sleet en sleet en sleet. Aan het einde zat er geen reliëf meer op bal en schoenen. Alles gleed weg, slipte, ging ernaast. En dan krijg je strafschoppen, dat weet je van tevoren. De panenka van de eerste strafschoppennemer was vooral volgens de Kroatische keeper heel goed gelukt. Daarna schoot de Russische knuffel-Braziliaan Fernandez een penalty zoals oom Henk dat op een familiefeestje doet. Knoerthard naast met de punt. En dan maar weer gauw aan het bier.

BRAZILIË-BELGIË

Penalty!!! Maar het bleef 1-2. En Neymar huilde, zoals hij nooit had gehuild. En de Brazilianen huilden over het onrecht dat hun was aangedaan. En de Belgen huilden, zoals ze nog nooit hadden gehuild - zelfs niet om de doden in WO I..., ach oud nieuws, want de wereldtitel lonkt. En wij huilden. Om Kevin De Bruyne en zijn doelpunt. Grandioos! Om zijn passes en loopacties. Fabuleus! Om Romelu en Marouane. Machtig! Omdat ze in de halve finale tegen Frankrijk moeten... Fataal!

ZWEDEN-ENGELAND

Zwengeland. Is dat grappig? Misschien niet, maar geef toe, het klinkt aardig. En er was heel weinig aardigs te beleven aan deze wedstrijd. Of het moet het aandoenlijke kansenmissertje Raheem Sterling zijn. Hij voetbalt on-Brits. De goals waren zeer Brits. Keihard de bal erin koppen. De Zweden keken er maar een beetje naar. Tja, dat heeft geen zin. Zelf hadden ze ook geen zin. Ze deden niet eens alsof! En zo ontstond dan de saaiste wedstrijd van het toernooi. Als we je nu - en nee, niet stiekem opzoeken nu! - vragen hoeveel het uiteindelijk is geworden... weet je het dan? Dat dachten we al.

HALVE FINALES

FRANKRIJK-BELGIE

De Belgen mogen dan verlost zijn van hun trema, dat betekent nog niet automatisch dat ze zomaar wereldkampioen worden. Ze hebben nog twee hordes te gaan, als ze niet struikelen over de eerste. Maar ook struikelend kun je de eindstreep halen. Al steken de Fransen daar graag een stokje voor. En die kunnen ook nog eens verdedigen, een kwaliteit waarover eerdere tegenstanders niet echt leken te beschikken. We kunnen straks dus gerust een Nederlands vlaggetje ophangen aan de tent als we op vakantie zijn in de Belgische Ardennen.

KROATIË-ENGELAND

Kroatië komt nooit verder dan de derde plaats tijdens een kampioenschap. Niet op een WK of EK, zelfs niet op de Open voormalig-Joegoslavische Spelen (OvJS). De Engelsen op hun beurt stranden altijd in de halve finale, als ze daar al komen. Hoe dat verder moet? Er ligt een verzoek bij de Fifa of ze niet samen naar de troostfinale mogen. Ondertekend door beide nationale bonden en de aanvoerders. De risico's zijn ook te groot. Kroatië kán geen wereldkampioen worden, een uitvloeisel van de vredesbesprekingen na de afscheiding in 1995. Na de uitschakeling van Servië, vorige week, liepen de spanningen op, gewapende milities zijn op straat gezien en zelfs in het buitenland worden de stellingen betrokken - Raheem Sterling heeft zich naar het schijnt als vrijwilliger aangemeld om de Kroatische vrijheid te verdedigen. En de Engelsen? Zouden ze nog enig uitzicht willen houden op het afwenden van een harde Brexit?

STOJAN & SLOBODAN SCRIMMIC

DE BROERTJES SCRIMMIC

Broers die samen het tricot van de nationale elf mogen dragen, dat ontroert. Dat is speciaal. Het geeft je meteen al een nostalgisch gevoel. Ineens zie je de gezinssituatie voor je. De broertjes die samen eindeloos tegen een garagedeur trappen. Samen met pa en ma naar de selectiewedstrijden. Samen al op hun veertiende in het eerste. Die ene broer die nét even wat beter is. De hijgende zaakwaarnemer die zweert dat hij ze samen naar Barcelona gaat brengen. De ouders die net doen of ze geen onderscheid maken. Het zusje dat in haar eentje aan synchroonzwemmen doet en 'waar ze net zo trots op zijn als op de jongens.'

Ach, broertjes die samen international zijn. Wij hadden de Koemannetjes, de broertjes Van de Kerkhof en De Boertjes, de Duitsers hadden de Försters en de broertjes Allofs (Thomas speelde ook twee interlands), België kent de Lukaku's, bij IJsland lopen doorgaans een stuk of vijf broertjes Gudjonsson rond, Engeland had Waddle en Hoddle... Hoe komt het dan toch dat er nooit wordt gerept over de broertjes Scrimmic, uit het voormalig Joegoslavië? Nou, dat zit zo.

In hun jonge jaren stonden de broertjes Slobodan en Stojan Scrimmic in hun geboortestreek bekend als de koningen van de kluts: *kraljevi kluta*. Deze eeneiige tweeling vormde een tweemansleger, dat al op zeer

jonge leeftijd voor het eerste elftal uitkwam van provincieclub Principovac. Hun positie? Voor, achter en in het midden. Maar waar ze zich ook bevonden, je kon er altijd op rekenen dat de broertjes nooit meer dan vier meter van elkaar verwijderd waren. En kwam de bal in de 'zone Scrimmic' terecht, dan was de uitkomst onvermijdelijk. Een van de broertjes ging er met die bal vandoor. Alsof ze sterke balmagneten aan schoenen, hoofd en ledematen hadden aangebracht. Het best voelden de Scrimmic-broers zich dan ook thuis in rommelige situaties in drukke strafschoopgebieden. Resultaat was in de meeste gevallen een doelpunt van een van de broertjes, of een succesvol afgeslagen aanval door een van de broertjes. 'Een scrimmic', noemden hun streekgenoten zo'n situatie. Ook in de regionale en provinciale elftallen waren ze al snel een vaste waarde. En toen kwam de burgeroorlog. Pa Scrimmic was Serviër in hart en nieren, ma had Kroatisch bloed. Ze kozen ieder voor hun eigen land en namen elk een van de tweeling onder hun hoede. Zo werd een van de vele gezinsdrama's ook een voetbal drama zonder weerga. Slobodan voetbalde door in Principovac, Stojan werd ingelijfd door het nabijgelegen Ljuba. Beiden sleten de rest van hun loopbaan als onopvallende clubspelers. De balmagneten van de broertjes bleken uitgewerkt, 'de scrimmic' alleen nog een herinnering.

HET VERTROUWEN VAN BELGIË

De mannen Den Brok weten wie er gaat winnen.

